

РЕШЕНИЕ

№ 3527

за поправка на очевидна фактическа грешка

гр. София, 25.05.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в закрито заседание на 25.05.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Якимова

като разгледа дело номер **6062** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.175 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по постъпила по делото на 28.04.2016г. молба на Д. И. К. чрез пълномощника адв. Т., съдържаща искане да бъде постановено допълнително решение, с което съдът да се произнесе по предявените искове за присъждане на имуществени вреди, а именно

обезщетение, представляващо брутно трудово възнаграждение за заеманата от ищеца длъжност в периода 16.02.2013г. до 05.01.2015г. и лихва за забава върху посочената сума;

934 лв обезщетение, представляващо вещеве доволствие за периода 01.01.2012г. – 31.12.2014г. и лихва за забава върху тази сума в размер на 112,04 лв;

1860 лв обезщетение за полагащ се и неплатен порцион за периода от 01.01.2012г. до 31.12.2014г. и лихва за забава върху тази сума в размер на 197,71 лв;

3412,01 лв обезщетение за дължимо, но неизплатено допълнително материално стимулиране за периода 01.01.2013г. – 31.12.2014г. и лихва за забава в размер на 283,96 лв и

2738,55 лв представляващи внесени от ищеца осигурителни вноски за периода м. ноември 2012г. – 31.12.2014г. и лихва за забава върху посочената сума в размер на 392,57 лв.

Изложено е в молбата, че по така цитираните обективно съединени искове съдът, макар да е изложил съображения за тяхната неоснователност, е пропуснал да отрази в диспозитива на съдебния акт така формираната правораздавателна воля.

Становище по искането от ответника не е ангажирано.

За да се произнесе по него, съдът взе предвид следното:

С решение № 2049/ 25.03.2016г., постановено по адм. дело № 6062/ 2015г. на настоящия състав Министерството на правосъдието е осъдено да заплати на Д. И. К. 3000 /три хиляди/ лв обезщетение за неимуществени вреди на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ от обявената за нищожна заповед № ЧР 03 019/ 16.08.2012г., издадена от министъра на правосъдието, заедно със законната лихва върху тази сума от 22.12.2014г. до окончателното ѝ изплащане като искът е отхвърлен до пълния предявен размер от 10 000 лв, както и в частта относно претендираната законна лихва върху главницата за периода от 22.06.2012г. до 22.12.2014г.

Исковата молба на Д. И. К. в частта ѝ, с която на основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ срещу Министерството на правосъдието е предявен иск за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на шест брутни трудови възнаграждения, които ищецът би получил в периода 16.08.2012г. – 16.02.2013г., както и в частта ѝ относно предявения иск за присъждане на имуществени вреди, представляващи брутно трудово възнаграждение на ищеца за периода 22.06.2012г. – 16.08.2012г. е върната и производството по делото в тази част е прекратено.

В мотивите на решението е изложено следното:

По отношение на частта от иска, представляващ разликата до пълния предявен размер на иска по т.1.1 за периода от 16.02.2013г. до 31.12.2014г. искът за обезщетение на имуществени вреди, представляващи брутното трудово възнаграждение за длъжността, която К. не е заемал в периода 16.08.2012г.-05.01.2015г., е неоснователен по аргумент от разпоредбата на чл.237, ал.1 ЗМВР. Законодателят е ограничил имуществената отговорност на органа по назначаване в хипотезите на незаконосъобразно прекратяване на служебно правоотношение до размера на 6 брутни месечни възнаграждения.

По отношение на исковете за присъждане на обезщетение, представляващо вещеве доволствие за периода 01.01.2012г. – 31.12.2014г. и за полагащ се, но неплатен порцион за периода 01.01.2012г. – 31.12.2014г. е прието в мотивите на решението, че не съставляват елементи от фактическия състав на обезщетението за незаконно прекратяване на служебното правоотношение предвидените в разпоредбата на чл.181 ЗМВР и подлежащи на предоставяне на служителите в МВР храна или левовата ѝ равностойност по /ал.1/; работно и униформено облекло, друго вещеве имущество и снаряжение, респ. парична сума за облекло на неносещите униформа /ал.2/, подлежащи на ежегодно определяне със заповеди на министъра на правосъдието. Касае се за съпътстващи служебното правоотношение придобивки, произтичащи от неговата специфика и предоставяни при реално, действително осъществяване на държавната служба, както е посочено в приложенияте по делото заповед № ЛС 04 65/ 16.01.2013г. /т.2/, заповед № ЛС 04 1475/ 11.11.2009г.

По отношение на иска за присъждане на обезщетение за дължимо, но неизплатено ДМС за периода 01.01.2013г. – 31.12.2014г. е прието в мотивите на решението, че от действителното осъществяване на определена длъжност – ръководител на териториално поделение, произтича и правото на ищеца да получи допълнителни средства с оглед постигането на определени финансови резултати от дейността на Държавно предприятие „Фонд затворно дело“, представляващ по силата на чл.37 ЗИНЗС търговец – публично предприятие по чл.62, ал.3 ТЗ – ето защо искът е неоснователен и в разглежданата част.

По иска за присъждане на обезщетение, равно на внесените от К. осигурителни

вноски за периода м. ноември 2012г. до 31.12.2014г. съображенията на съда, отразени в мотивите на решението са, че внесените от К. задължителни осигурителни вноски по КСО за периода, в който е осъществявал свободната професия адвокат произтичат от качеството му самоосигуряващо се лице, вписано в регистъра на АК Б., работещо на свой риск и не могат да бъдат квалифицирани като вреда /имуществена загуба/, произтичаща от незаконосъобразното прекратяване на служебното правоотношение и не подлежат на обезщетение по реда на чл.1 ЗОДОВ.

В доктрината и в съдебната практика /напр. реш. по адм. дело № 1685/ 2013г., ВАС/ е възприето разбирането, че неотразяването в диспозитива на формираната в мотивите воля се квалифицира като очевидна фактическа грешка и се преодолява по реда на чл.175 АПК. Доколкото не е обвързан от квалификацията, дадена от К. в искането за постановяване на допълнително решение и като взе предвид изложеното разбиране, съдът приема, че пропускат да бъде постановен отхвърлителен диспозитив по всички обективно съединени иски за обезщетение на имуществени вреди, разгледани в мотивите на решението, е отстранил именно по реда на чл.175 АПК.

Ето защо на стр.9, след ред 19 СЛЕД изречението „ОСЪЖДА Министерството на правосъдието да заплати на Д. И. К. 3000 /три хиляди/ лв обезщетение за неимуществени вреди на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ от обявената за нищожна заповед № ЧР 03 019/ 16.08.2012г., издадена от министъра на правосъдието, заедно със законната лихва върху тази сума от 22.12.2014г. до окончателното ѝ изплащане като искът е отхвърлен до пълния предявен размер от 10 000 лв, както и в частта относно претендираната законна лихва върху главницата за периода от 22.06.2012г. до 22.12.2014г.“ СЛЕДВА ДА СЕ ЧЕТЕ:

„ОТХВЪРЛЯ исковите, предявени от Д. И. К. срещу Министерството на правосъдието за присъждане на обезщетение в размер на разликата до пълния предявен размер от 58363,74 лв за периода от 16.02.2013г. до 31.12.2014г., представляващо брутно трудово възнаграждение за заеманата от ищеца длъжност за периода от 22.06.2012г. до 05.01.2015г. заедно с лихва за забава в размер на 9899,71 лв за периода от 20.07.2012г. до датата на предявяване на исковата молба; за присъждане на обезщетение в размер на 934 лв, представляващо вещеве доволствие за периода 01.01.2012г. – 31.12.2014г. заедно със законната лихва за забава в размер на 112,04 лв за периода от 01.01.2013г. до датата на предявяване на исковата молба; за присъждане на обезщетение в размер на 1860 лв за полагащ се порцион за периода 01.01.2012г. – 31.12.2014г. и лихва за забава върху посочената сума за периода от 01.01.2012г. до датата на депозиране на исковата молба в АССГ; за присъждане на обезщетение в размер на 3412,01 лв, представляващо допълнително материално стимулиране за периода от 01.01.2013г. до 31.12.2014г. от Държавно предприятие „Фонд затворно дело“, заедно със законната лихва за забава в размер на 283,96 лв за периода от 01.01.2013г. до предявяване на исковата молба; и за присъждане на обезщетение в размер на 2738,55 лв, представляващо внесени от ищеца осигурителни вноски за периода м. ноември 2012г. - 31.12.2014г. и лихва за забава върху цитираната сума в размер на 392,57 лв за периода м. ноември 2012г. до датата на предявяване на исковата молба“.

На основание чл.175, ал.2 от АПК решението подлежи на обжалване по реда за обжалване на самото решение, като след влизането му в сила следва да се отбележи върху поправеното решение и преписите.

По изложените съображения и на основание чл.175, ал.2 АПК съдът

РЕШИ:

ДОПУСКА поправка на очевидна фактическа грешка в решение № 2049 постановено на 25.03.2016г. по административно дело № 6062/ 2015г. по описа на АССГ, I отделение, 15 състав в следния смисъл: на стр.9, след ред 19 СЛЕД изречението „ОСЪЖДА Министерството на правосъдието да заплати на Д. И. К. 3000 /три хиляди/ лв обезщетение за неимуществени вреди на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ от обявената за нищожна заповед № ЧР 03 019/ 16.08.2012г., издадена от министъра на правосъдието, заедно със законната лихва върху тази сума от 22.12.2014г. до окончателното ѝ изплащане като искът е отхвърлен до пълния предявен размер от 10 000 лв, както и в частта относно претендираната законна лихва върху главницата за периода от 22.06.2012г. до 22.12.2014г.“ СЛЕДВА ДА СЕ ЧЕТЕ:

„ОТХВЪРЛЯ исковите, предявени от Д. И. К. срещу Министерството на правосъдието за присъждане на обезщетение в размер, представляващ разликата до пълния предявен размер от 58363,74 лв за периода от 16.02.2013г. до 31.12.2014г., представляващо брутно трудово възнаграждение за заеманата от ищеца длъжност за периода от 22.06.2012г. до 05.01.2015г. заедно с лихва за забава в размер на 9899,71 лв за периода от 20.07.2012г. до датата на предявяване на исковата молба; за присъждане на обезщетение в размер на 934 лв, представляващо вещеве доволствие за периода 01.01.2012г. – 31.12.2014г. заедно със законната лихва за забава в размер на 112,04 лв за периода от 01.01.2013г. до датата на предявяване на исковата молба; за присъждане на обезщетение в размер на 1860 лв за полагащ се порцион за периода 01.01.2012г. – 31.12.2014г. и лихва за забава върху посочената сума за периода от 01.01.2012г. до датата на депозиране на исковата молба в АССГ; за присъждане на обезщетение в размер на 3412,01 лв, представляващо допълнително материално стимулиране за периода от 01.01.2013г. до 31.12.2014г. от Държавно предприятие „Фонд затворно дело“, заедно със законната лихва за забава в размер на 283,96 лв за периода от 01.01.2013г. до предявяване на исковата молба; и за присъждане на обезщетение в размер на 2738,55 лв, представляващо внесени от ищеца осигурителни вноски за периода м. ноември 2012г. - 31.12.2014г. и лихва за забава върху цитираната сума в размер на 392,57 лв за периода м. ноември 2012г. до датата на предявяване на исковата молба“.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14–дневен срок от получаване на преписи от страните.

СЪДИЯ: